

POROZUMIENIE

między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Islandią, z drugiej strony, dotyczące uczestnictwa Islandii we wspólnej realizacji zobowiązań Unii Europejskiej, jej państw członkowskich i Islandii w drugim okresie rozliczeniowym Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu

UNIA EUROPEJSKA

(zwana również dalej „Unią”),

KRÓLESTWO BELGII,

REPUBLIKA BUŁGARI,

REPUBLIKA CZESKA,

KRÓLESTWO DANII,

REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC,

REPUBLIKA ESTOŃSKA,

IRLANDIA,

REPUBLIKA GRECKA,

KRÓLESTWO HISZPANII,

REPUBLIKA FRANCUSKA,

REPUBLIKA CHORWACJI,

REPUBLIKA WŁOSKA,

REPUBLIKA CYPRYJSKA,

REPUBLIKA ŁOTEWSKA,

REPUBLIKA LITEWSKA,

WIELKIE KSIĘSTWO LUKSEMBURGA,

WĘGRY,

REPUBLIKA MALTY,

KRÓLESTWO NIDERLANDÓW,

REPUBLIKA AUSTRII,

RZECZPOSPOLITA POLSKA,

REPUBLIKA PORTUGALSKA,

RUMUNIA,

REPUBLIKA SŁOWENII,

REPUBLIKA SŁOWACKA,

REPUBLIKA FINLANDII,

KRÓLESTWO SZWECJI,

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ,

z jednej strony,

oraz ISLANDIA,

z drugiej strony,

(zwane dalej „Stronami”),

PRZYPOMINAJĄC, ŻE:

We wspólnym oświadczeniu z Ad-Dauhy z dnia 8 grudnia 2012 r. stwierdzono, że ilościowo określone zobowiązania Unii, jej państw członkowskich, Chorwacji i Islandii do ograniczenia i redukcji emisji w drugim okresie rozliczeniowym protokołu z Kioto opierają się na założeniu, że zobowiązania te zostaną zrealizowane wspólnie zgodnie z art. 4 protokołu z Kioto, że art. 3 ust. 7b protokołu z Kioto będzie stosować się do łącznej ilości przyznaných uprawnień, na podstawie porozumienia w sprawie wspólnej realizacji zobowiązań przez Unię, jej państwa członkowskie, Chorwację i Islandię oraz że nie będzie stosować się indywidualnie do państw członkowskich, Chorwacji ani Islandii,

W tym oświadczeniu Unia, jej państwa członkowskie oraz Islandia stwierdziły, że przedłożą instrumenty przyjęcia jednocześnie, jak miało to miejsce w przypadku protokołu z Kioto, w celu zapewnienia równoczesnego jego wejścia w życie w Unii, jej 27 państwach członkowskich, Chorwacji i Islandii,

Islandia uczestniczy w pracach Komitetu ds. Zmian Klimatu Unii Europejskiej ustanowionego zgodnie z art. 26 rozporządzenia (UE) nr 525/2013, a także grupy roboczej I w ramach tego komitetu,

POSTANOWIŁY ZAWRZEĆ NINIEJSZE POROZUMIENIE:

Artykuł 1

Cel porozumienia

Celem niniejszego porozumienia jest określenie warunków dotyczących udziału Islandii we wspólnej realizacji zobowiązań Unii Europejskiej, jej państw członkowskich i Islandii w drugim okresie rozliczeniowym protokołu z Kioto oraz umożliwienie skutecznej realizacji tego udziału, w tym wkładu Islandii w wypełnianie przez Unię jej zobowiązań w zakresie raportowania w drugim okresie rozliczeniowym protokołu z Kioto.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego porozumienia stosuje się następujące definicje:

- a) „protokół z Kioto” oznacza Protokół z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC), zmieniony poprawką dauhańską do tego protokołu, uzgodnioną w dniu 8 grudnia 2012 r. w Ad-Dausze;
- b) „poprawka dauhańska” oznacza poprawkę dauhańską do protokołu z Kioto do UNFCCC, uzgodnioną w dniu 8 grudnia 2012 r. w Ad-Dausze, ustanawiającą drugi okres rozliczeniowy protokołu z Kioto na okres od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.;
- c) „warunki wspólnej realizacji” oznaczają warunki określone w załączniku 2 do niniejszego porozumienia;
- d) „dyrektywa EU ETS” oznacza zmienioną dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie.

Artykuł 3

Wspólna realizacja

1. Strony zobowiązują się do wspólnej realizacji swoich ilościowo określonych zobowiązań do ograniczenia i redukcji emisji w drugim okresie rozliczeniowym, zapisanych w kolumnie trzeciej załącznika B do protokołu z Kioto, zgodnie z warunkami wspólnej realizacji.
2. W tym celu Islandia podejmuje wszystkie niezbędne środki w celu zapewnienia, aby jej zagregowane antropogeniczne emisje ze źródeł objętych protokołem z Kioto oraz ich pochłanianie przez pochłaniacze objęte protokołem z Kioto w drugim okresie rozliczeniowym, wyrażone w ekwiwalencie dwutlenku węgla, pochodzące z gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku A do protokołu z Kioto, które nie wchodzą w zakres stosowania dyrektywy EU ETS, nie przekroczyły ilości przyznanych jej uprawnień określonej w warunkach wspólnej realizacji
3. Bez uszczerbku dla art. 8 niniejszego porozumienia, z końcem drugiego okresu rozliczeniowego oraz zgodnie z decyzją 1/CMP.8 i innymi odpowiednimi decyzjami organów UNFCCC lub protokołu z Kioto oraz warunkami wspólnej realizacji, Islandia wycofa ze swojego rejestru krajowego jednostki AAU, CER, ERU, RMU, tCER lub ICER odpowiadające emisji gazów cieplarnianych przez źródła i ich pochłanianiu przez pochłaniacze, objętych przyznanymi uprawnieniami.

Artykuł 4

Stosowanie odpowiedniego prawodawstwa Unii

1. Akty prawne wymienione w załączniku 1 do niniejszego porozumienia są wiążące dla Islandii i mają zastosowanie w Islandii. W przypadku gdy akty prawne wymienione w tym załączniku zawierają odniesienia do państw członkowskich Unii, do celów niniejszego porozumienia odniesienia te należy rozumieć również jako odniesienia do Islandii.
2. Załącznik 1 do niniejszego porozumienia może zostać zmieniony decyzją Komitetu ds. wspólnej realizacji ustanowionego na mocy art. 6 niniejszego porozumienia.
3. Komitet ds. wspólnej realizacji może podjąć decyzję w sprawie dalszych warunków technicznych dotyczących stosowania do Islandii aktów prawnych wymienionych w załączniku 1 do niniejszego porozumienia.
4. W przypadku zmian załącznika 1 do niniejszego porozumienia, które wymagają zmian prawa pierwotnego w Islandii, okres wejścia w życie tych zmian uwzględnia czas wymagany do przyjęcia takich zmian przez Islandię oraz potrzebę zapewnienia zgodności z wymogami protokołu z Kioto oraz decyzji.
5. Szczególnie ważne jest, aby Komisja stosowała swoją zwyczajową praktyką i przeprowadzała konsultacje z ekspertami, w tym z ekspertami z Islandii, przed przyjęciem aktów delegowanych wymienionych w załączniku 1 do niniejszego porozumienia lub takich, które mają zostać wymienione w tym załączniku.

Artykuł 5

Sprawozdawczość

1. Do dnia 15 kwietnia 2015 r. Islandia przedłoży Sekretariatowi UNFCCC sprawozdanie w celu ułatwienia obliczenia przyznanego jej uprawnień do emisji zgodnie z niniejszym porozumieniem, wymogami protokołu z Kioto, poprawką dauhańską i decyzjami przyjętymi na ich mocy.
2. Unia przygotowuje sprawozdanie w celu ułatwienia obliczenia uprawnień do emisji przyznanego Unii oraz sprawozdanie w celu ułatwienia obliczenia wspólnych uprawnień do emisji przyznanego Unii, jej państwom członkowskim i Islandii („wspólne przyznane uprawnienia”) zgodnie z niniejszym porozumieniem, wymogami protokołu z Kioto, poprawką dauhańską i decyzjami przyjętymi na ich mocy. Unia przedłoży te sprawozdania Sekretariatowi UNFCCC do dnia 15 kwietnia 2015 r.

Artykuł 6

Komitet ds. wspólnej realizacji

1. Niniejszym ustanawia się Komitet ds. wspólnej realizacji, składający się z przedstawicieli Stron.
2. Komitet ds. wspólnej realizacji zapewnia skuteczną realizację i funkcjonowanie niniejszego porozumienia. W tym celu podejmuje decyzje przewidziane w art. 4 niniejszego porozumienia oraz prowadzi wymianę poglądów i informacji dotyczących wykonywania warunków wspólnej realizacji. Komitet ds. wspólnej realizacji podejmuje decyzje w drodze konsensusu.
3. Komitet ds. wspólnej realizacji zbiera się na wniosek jednej lub kilku Stron lub z inicjatywy Unii. Wniosek ten kieruje się do Unii.
4. Członkowie Komitetu ds. wspólnej realizacji reprezentujący Unię i jej państwa członkowskie są początkowo przedstawicielami Komisji i państw członkowskich uczestniczącymi również w pracach Komitetu ds. Zmian Klimatu Unii Europejskiej, ustanowionego zgodnie z art. 26 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013⁽¹⁾. Przedstawiciel Islandii zostaje wyznaczony przez islandzkie Ministerstwo Środowiska i Zasobów Naturalnych. Posiedzenia Komitetu ds. wspólnej realizacji są organizowane, w miarę możliwości, w terminach i miejscach zbliżonych do posiedzeń Komitetu ds. Zmian Klimatu.
5. Komitet ds. wspólnej realizacji przyjmuje swój regulamin wewnętrzny w drodze konsensusu.

Artykuł 7

Zastrzeżenia

Do niniejszego porozumienia nie można zgłaszać zastrzeżeń.

Artykuł 8

Okres obowiązywania oraz przestrzeganie postanowień

1. Niniejsze porozumienie zostaje zawarte na okres do zakończenia dodatkowego okresu realizacji zobowiązań drugiego okresu rozliczeniowego protokołu z Kioto lub do momentu rozwiązania wszelkich kwestii związanych z realizacją w ramach protokołu z Kioto w tym okresie rozliczeniowym lub związanych ze wspólną realizacją, w odniesieniu do którejkolwiek ze Stron, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza. Niniejsze porozumienie nie może zostać rozwiązane wcześniej.
2. Islandia powiadamia Komitet ds. wspólnej realizacji o wszelkich przypadkach niezastosowania się do postanowień niniejszego porozumienia lub o prawdopodobieństwie niezastosowania się do postanowień niniejszego porozumienia. Wszelkie takie przypadki muszą zostać uzasadnione w sposób zadowalający członków Komitetu ds. wspólnej realizacji w ciągu 30 dni od powiadomienia o nich. W przeciwnym razie niezastosowanie się do postanowień niniejszego porozumienia stanowi naruszenie niniejszego porozumienia.
3. W przypadku naruszenia niniejszego porozumienia lub sprzeciwu Islandii wobec zmiany załącznika 1 zgodnie z art. 4 ust. 2, Islandia rozlicza zagregowane antropogeniczne emisje ze źródeł oraz pochłanianie przez pochłaniacze, wyrażone w ekwiwalencie dwutlenku węgla, objęte protokołem z Kioto w drugim okresie rozliczeniowym, w tym emisje ze źródeł objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji Unii Europejskiej, w odniesieniu do ilościowo określonego celu redukcji emisji zapisanego w trzeciej kolumnie załącznika B do protokołu z Kioto oraz, na koniec drugiego okresu rozliczeniowego, wycofuje ze swojego rejestru krajowego jednostki AAU, CER, ERU, RMU, tCER lub ICER odpowiadające tym emisjom.

Artykuł 9

Depozytariusz

Niniejsze porozumienie, sporządzone w dwóch egzemplarzach w językach: bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, niderlandzkim, angielskim, estońskim, fińskim, francuskim, niemieckim, greckim, węgierskim, włoskim, łotewskim, litewskim, maltańskim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, hiszpańskim, szwedzkim i islandzkim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne, zostaje złożone u Sekretarza Generalnego Rady Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym, mających znaczenie dla zmiany klimatu, oraz uchylające decyzję nr 280/2004/WE. (Dz.U. L 165 z 18.6.2013, s. 13).

*Artykuł 10***Złożenie dokumentów ratyfikacyjnych**

1. Strony ratyfikują niniejsze porozumienie zgodnie ze swoimi odpowiednimi wymogami krajowymi. Każda Strona składa swój instrument ratyfikacji u Sekretarza Generalnego Rady Unii Europejskiej przed lub równocześnie ze złożeniem instrumentu przyjęcia poprawki dauhańskiej u Sekretarza Generalnego Narodów Zjednoczonych.
2. Islandia składa swój instrument przyjęcia poprawki dauhańskiej u Sekretarza Generalnego Narodów Zjednoczonych zgodnie z art. 20 ust. 4 i art. 21 ust. 7 protokołu z Kioto, najpóźniej w dniu złożenia ostatniego dokumentu przyjęcia przez Unię lub jej państwa członkowskie.
3. Składając instrument przyjęcia poprawki dauhańskiej, Islandia – we własnym imieniu – powiadamia również Sekretariat Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu o warunkach wspólnej realizacji, zgodnie z art. 4 ust. 2 protokołu z Kioto.

*Artykuł 11***Wejście w życie**

Niniejsze porozumienie wchodzi w życie dziewięćdziesiątego dnia po dniu, w którym wszystkie Strony złożyły swój instrument ratyfikacji.

NA DOWÓD CZEGO, niżej podpisani pełnomocnicy, należycie do tego upoważnieni, podpisali niniejsze porozumienie.

Съставено в Брюксел на първи април две хиляди и петнадесета година.

Hecho en Bruselas, el uno de abril de dos mil quince.

V Bruselu dne prvního dubna dva tisíce patnáct.

Udfærdiget i Bruxelles den første april to tusind og femten.

Geschehen zu Brüssel am ersten April zweitausendfünfzehn.

Kahe tuhande viieteistkümnenda aasta aprillikuu esimesel päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, την πρώτη Απριλίου δύο χιλιάδες δεκαπέντε.

Done at Brussels on the first day of April in the year two thousand and fifteen.

Fait à Bruxelles, le premier avril deux mille quinze.

Sastavljeno u Bruxellesu prvog travnja dvije tisuće petnaeste.

Fatto a Bruxelles, addì primo aprile duemilaquindici.

Briselē, divi tūkstoši piecpadsmitā gada pirmajā aprīlī.

Priimta du tūkstančiai penkioliktų metų balandžio pirmą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétezer-tizenötödik év április havának első napján.

Magħmul fi Brussell, fl-ewwel jum ta' April tas-sena elfejn u hmistax.

Gedaan te Brussel, de eerste april tweeduizend vijftien.

Sporządzono w Brukseli dnia pierwszego kwietnia roku dwa tysiące piętnastego.

Feito em Bruxelas, em um de abril de dois mil e quinze.

Íntocmit la Bruxelles la întâi aprilie două mii cincisprezece.

V Bruseli prvého apríla dvetisícpätnásť.

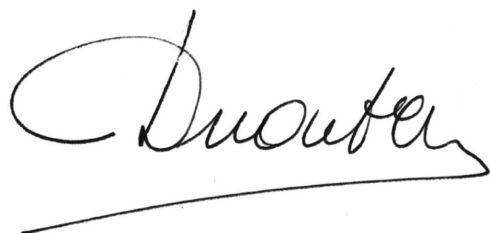
V Bruslju, dne prvega aprila leta dva tisoč petnajst.

Tehty Brysselissä ensimmäisenä päivänä huhtikuuta vuonna kaksituhattaviisitoista.

Som skedde i Bryssel den första april tjogohundrafemton.

Gjört í Brussel hinn 1. apríl 2015.

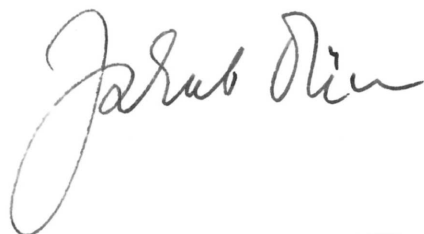
Voor het Koninkrijk België
Pour le Royaume de Belgique
Für das Königreich Belgien

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.
Cette signature engage également la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.
Diese Unterschrift bindet zugleich die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.
За Република България

Za Českou republiku

For Kongeriget Danmark

Kongeriget Danmark

Für die Bundesrepublik Deutschland

Eesti Vabariigi nimel

Thar cheann Na hÉireann

For Ireland

Για την Ελληνική Δημοκρατία

Por el Reino de España

Pour la République française

Za Republiku Hrvatsku

Per la Repubblica italiana

Για την Κυπριακή Δημοκρατία

Latvijas Republikas vārdā –

Lietuvos Respublikos vardu

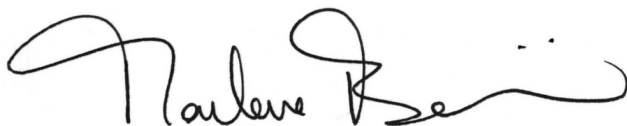
Pour le Grand-Duché de Luxembourg

Magyarország részéről

Għar-Repubblika ta' Malta

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Republik Österreich

 ad.ref.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

Pela República Portuguesa

Pentru România

Za Republiko Slovenijo

Za Slovenskú republiku

Suomen tasavallan puolesta

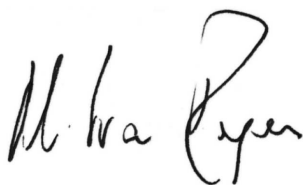
För Republiken Finland

För Konungariket Sveriges

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

За Европейския съюз

Por la Unión Europea

Za Evropskou unii

For Den Europæiske Union

Für die Europäische Union

Euroopa Liidu nimel

Για την Ευρωπαϊκή Ένωση

For the European Union

Pour l'Union européenne

Za Europsku uniju

Per l'Unione europea

Eiropas Savienības vārdā –

Europos Sąjungos vardu

Az Európai Unió részéről

Ghall-Unjoni Ewropea

Voor de Europese Unie

W imieniu Unii Europejskiej

Pela União Europeia

Pentru Uniunea Europeană

Za Európsku úniu

Za Evropsko unijo

Euroopan unionin puolesta

För Europeiska unionen

Fyrir hönd Íslands

—

ZAŁĄCZNIK I

(Wykaz przewidziany w art. 4)

1. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym, mających znaczenie dla zmiany klimatu, oraz uchylające decyzję nr 280/2004/WE (zwane „rozporządzeniem 525/2013”), z wyjątkiem jego art. 4, 7 lit. f), 15-20 i 22. Przepisy art. 21 stosuje się w odpowiednich przypadkach.
 2. Obecne i przyszłe akty delegowane i wykonawcze na podstawie rozporządzenia (UE) nr 525/2013.
-

ZAŁĄCZNIK 2

Powiadomienie o warunkach porozumienia w sprawie wspólnej realizacji zobowiązań Unii Europejskiej, jej państw członkowskich i Islandii w ramach art. 3 Protokołu z Kioto w odniesieniu do drugiego okresu rozliczeniowego Protokołu z Kioto, przyjętych Decyzją 1/CMP.8 przez konferencję stron Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu służącą jako spotkanie stron Protokołu z Kioto w Ad-Dausze zgodnie z art. 4 Protokołu z Kioto

1. Członkowie porozumienia

Członkami niniejszego porozumienia są: Unia Europejska, jej państwa członkowskie i Republika Islandii („członkowie”), będące Stronami protokołu z Kioto. Państwami członkowskimi Unii Europejskiej są obecnie:

Królestwo Belgii, Republika Bułgarii, Republika Czeska, Królestwo Danii, Republika Federalna Niemiec, Republika Estońska, Irlandia, Republika Grecka, Królestwo Hiszpanii, Republika Francuska, Republika Chorwacji, Republika Włoska, Republika Cypryjska, Republika Łotewska, Republika Litewska, Wielkie Księstwo Luksemburga, Węgry, Republika Malty, Królestwo Niderlandów, Republika Austrii, Rzeczpospolita Polska, Republika Portugalska, Rumunia, Republika Słowenii, Republika Słowacka, Republika Finlandii, Królestwo Szwecji oraz Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Islandia jest członkiem niniejszego porozumienia na mocy Porozumienia między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Islandią, z drugiej strony, dotyczącego uczestnictwa Islandii we wspólnej realizacji zobowiązań Unii Europejskiej, jej państw członkowskich i Islandii w drugim okresie rozliczeniowym Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu.

2. Wspólna realizacja zobowiązań w ramach art. 3 protokołu z Kioto w odniesieniu do drugiego okresu rozliczeniowego Protokołu z Kioto

Zgodnie z art. 4 ust. 1 protokołu z Kioto członkowie realizują swoje zobowiązania w ramach art. 3 w następujący sposób:

- członkowie zapewnią, zgodnie z art. 4 ust. 5 i 6, protokołu z Kioto, aby w państwach członkowskich i Islandii łączna kwota zagregowanych antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych wyrażonych w ekwiwalencie dwutlenku węgla zapisana w załączniku A do protokołu Kioto nie przekroczyła łącznej kwoty przyznanych im uprawnień do emisji;
- stosowanie art. 3 ust. 1 protokołu z Kioto do emisji gazów cieplarnianych państw członkowskich i Islandii z lotnictwa i żeglugi opiera się na podejściu stosowanym w ramach konwencji, polegającym na uwzględnianiu w celach Stron wyłącznie emisji pochodzących z lotów krajowych i żeglugi krajowej. Podejście Unii Europejskiej w drugim okresie rozliczeniowym protokołu z Kioto pozostanie takie samo, jak w pierwszym okresie rozliczeniowym, ze względu na brak postępów od przyjęcia decyzji 2/CP.3, jeśli chodzi o wliczanie tych emisji do celów Stron. Pozostaje to bez uszczerbku dla rygorystyczności zobowiązań Unii Europejskiej podjętych w ramach pakietu klimatyczno-energetycznego, które pozostają niezmienione. Pozostaje to również bez uszczerbku dla potrzeby podjęcia środków dotyczących emisji takich gazów z lotnictwa i paliw bunkrowych statków morskich;
- każdy z członków może postawić sobie ambitniejsze cele, przenosząc jednostki przyznanej emisji, jednostki redukcji emisji lub jednostki poświadczonej redukcji emisji na rachunek anulowania utworzony w jego rejestrze krajowym. Członkowie będą wspólnie przedkładać informacje wymagane na mocy pkt. 9 decyzji 1/CMP.8 i wspólnie przedstawiać wszelkie propozycje do celów art. 3 ust. 1c i 1d protokołu z Kioto;
- członkowie nadal będą indywidualnie stosować art. 3 ust. 3 i 4 protokołu z Kioto oraz decyzje uzgodnione na ich mocy;
- połączone emisje członków w latach bazowych będą równe sumie emisji w odpowiednich latach bazowych mających zastosowanie do każdego z państw członkowskich i Islandii;
- jeśli dla jakiegokolwiek państwa członkowskiego lub dla Islandii użytkowanie gruntów, zmiana użytkowania gruntów i leśnictwo stanowiły źródło emisji gazów cieplarnianych netto w 1990 r., odnośny członek – zgodnie z art. 3 ust. 7a protokołu z Kioto, do celów obliczenia łącznej kwoty przyznanych członkom uprawnień do emisji, określonej zgodnie z art. 3 ust. 7a, 8 i 8a protokołu z Kioto, włącza do swoich emisji w roku lub okresie bazowym zagregowane antropogeniczne emisje wyrażone w ekwiwalencie dwutlenku węgla według ich źródeł pomniejszone o wielkość pochłoniętą w tym roku lub okresie bazowym w wyniku użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa;

- wynik obliczeń przeprowadzonych na mocy art. 3 ust. 7b protokołu z Kioto ma zastosowanie do łącznej kwoty przyznanych członkom uprawnień do emisji w drugim okresie rozliczeniowym, określonej zgodnie z art. 3 ust. 7a, 8 i 8a protokołu z Kioto, oraz do sumy średnich rocznych emisji członków przez pierwsze trzy lata pierwszego okresu rozliczeniowego pomnożonej przez osiem;
- zgodnie z decyzją nr 1/CMP.8 jednostki znajdujące się na rachunku rezerwy nadwyżki z poprzedniego okresu danego członka mogą być wykorzystane do celów umorzenia podczas dodatkowego okresu na realizację zobowiązań drugiego okresu rozliczeniowego, w zakresie, w jakim emisje tego członka podczas drugiego okresu rozliczeniowego przekraczają przyznane mu uprawnienia do emisji na ten okres rozliczeniowy, określone w niniejszym powiadomieniu.

3. Poziomy emisji przydzielone członkom porozumienia

Ilościowo określone zobowiązania do ograniczenia i redukcji emisji członków wymienione w trzeciej kolumnie załącznika B do protokołu z Kioto wynoszą 80 %. Łączna kwota przyznanych członkom uprawnień do emisji w drugim okresie rozliczeniowym zostanie określona zgodnie z art. 3 ust. 7a, 8 i 8a protokołu z Kioto, a jej obliczenie będzie ułatwione dzięki sprawozdaniu przedłożonemu przez Unię Europejską zgodnie z ust. 2 decyzji nr 2/CMP.8.

Poziomy emisji członków są następujące:

- Poziomy emisji odnoszące się do Unii Europejskiej stanowią różnicę między łączną kwotą przyznanych członkom uprawnień do emisji a sumą poziomów emisji państw członkowskich i Islandii. Obliczenie tego poziomu będzie ułatwione dzięki sprawozdaniu przedłożonemu przez Unię Europejską zgodnie z ust. 2 decyzji nr 2/CMP.8.
- Poziomy emisji państw członkowskich i Islandii zgodnie z art. 4 ust. 1 i 5 protokołu z Kioto są sumą kwot wymienionych przy każdym z nich w tabeli nr 1 poniżej oraz wszelkich kwot będących wynikiem zastosowania art. 3 ust. 7a zdanie drugie protokołu z Kioto dla tego państwa członkowskiego lub Islandii.

Kwoty uprawnień do emisji przyznanych członkom są równe ich poziomom emisji.

Kwota uprawnień do emisji przyznana Unii Europejskiej będzie ujęta w emisji gazów cieplarnianych ze źródeł w ramach systemu handlu uprawnieniami do emisji Unii Europejskiej, w którym uczestniczą jej państwa członkowskie i Islandia, w zakresie, w jakim emisje te objęte są protokołem z Kioto. Kwoty uprawnień do emisji przyznane państwom członkowskim i Islandii obejmują emisje gazów cieplarnianych według ich źródeł oraz usuwanie przez pochłaniacze w każdym z państw członkowskich lub Islandii z uwzględnieniem źródeł i pochłaniaczy nieobjętych dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/29/WE zmieniającą dyrektywę 2003/87/WE w celu usprawnienia i rozszerzenia wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych. Obejmuje to wszystkie emisje według źródeł i usuwanie przez pochłaniacze objęte art. 3 ust. 3 i 4 protokołu z Kioto, a także wszelkie emisje trójfluorku azotu (NF₃) objęte protokołem z Kioto.

Członkowie niniejszego porozumienia osobno zgłaszają emisje według źródeł i usuwaniu przez pochłaniacze objęte przyznanymi im uprawnieniami do emisji.

Tabela 1:

Poziomy emisji państw członkowskich i Islandii (przed zastosowaniem art. 3 ust. 7a) wyrażone w tonach ekwiwalentu dwutlenku węgla w drugim okresie rozliczeniowym protokołu z Kioto

Belgia	584 228 513
Bułgaria	222 945 983
Republika Czeska	520 515 203
Dania	269 321 526
Niemcy	3 592 699 888

Estonia	51 056 976
Irlandia	343 467 221
Grecja	480 791 166
Hiszpania	1 766 877 232
Francja	3 014 714 832
Chorwacja	162 271 086
Włochy	2 410 291 421
Cypr	47 450 128
Łotwa	76 633 439
Litwa	113 600 821
Luksemburg	70 736 832
Węgry	434 486 280
Malta	9 299 769
Niderlandy	919 963 374
Austria	405 712 317
Polska	1 583 938 824
Portugalia	402 210 711
Rumunia	656 059 490
Słowenia	99 425 782
Słowacja	202 268 939
Finlandia	240 544 599
Szwecja	315 554 578
Zjednoczone Królestwo	2 743 362 625
Islandia	15 327 217